

РОПОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

газета Верховної Ради Української РСР

◆

№ 79

◆ Середа, 24 квітня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

Оцей Т-010 — меткий, як віник! Він вправно повертається в саду й на городі, у корівнику й у теплиці. Справжня рожева мрія фермерів! Працює на дешевому бензині, а згодом обіцяє перейти на солярку. При своїх восьми кіньських силах легко бере 200 кілограмів, а бігає з швидкістю майже 16 кілометрів на годину. Та, незважаючи на всі свої таланти, незважаючи на шість передач (з них дві — заднього ходу), він ніяк не вибереться з трясавини нашої розбалансованої економіки. Цього року ХТЗ мав випустити 2,5 тисячі оцих Т-010, — але малюків нема в що «взути», з двигунами перебої, з фарами та з іншим начинням — теж біда. Однак «клявієр, Богу дякувати, ще працює, і меткі малюки таки з'являються на світ. Ось — одного з них випробовує слюсар-скадальник ХТЗ Геннадій Петренко.

Фото Михайла ГОЛЯКА.

В ВЕЧЕРІ 22 квітня до Мюнхена на запрошення Президента ландтагу Вільної держави Баварії В. Форндрана прибула з офіційним візитом делегація Верховної Ради Української РСР на чолі з Головою Верховної Ради УРСР Л. М. Кравчуком.

В аеропорту, принашому державним прапором СРСР і ФРН, Української РСР і Вільної держави Баварії, делегацію зустрічали Президент Баварського ландтагу В. Форндран, віце-президент Баварського сенату М. Шуман, інші офіційні особи.

Н А спільному засіданні п'ятої сесії Верховної Ради СРСР почалося обговорення представленої Президентом антикризової програми уряду. З доповіддю виступив Прем'єр-міністр В. Павлов. Він підкреслює, що програма має на меті невідкладну нормалізацію виробничих процесів, оздоровлення фінансів і створення системи соціальних гарантій. В основі програми — антикризові заходи усіма республіками та трудовими колективами, подолання ринкових механізмів з адміністративними важелями. Реформа не може діяти без сильної державної влади. Але при цьому адміністративне втручання спрямоване тільки на стабілізацію становища, не більше. Уряд не має наміру, сказав прем'єр, душити демократію, але й демократії без дисципліни бути не може. Програма передбачає стабілізацію економіки у 1992 році, а вже на осінь наступного року розпочнеться поступове відновлення рівня виробництва й споживання. Впродовж першого кварталу компенсувати не вдасться, але буде створено передумови для поліпшення становища у четвертому кварталі та у наступному році. Кабінет міністрів звернувся до громадських організацій та рухів із закликом згуртувати ряди для спільної праці.

ВІЗИТ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР П. КРАВЧУКА У ФРН

ГОЛОС України

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 252047

Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:приймальня —
446-92-11відповідальний
секретар —
446-72-63заальфавітний
користуючі —
446-66-22ВІДПІЛИ:
парламентські —
441-84-52,
441-85-84літві — 441-82-05,
441-29-61

економіки — 441-88-07,

аграрії — 441-06-18,

міжнародний —
446-91-20,охорони здоров'я —
441-88-06,соціальних питань —
441-80-05,

екології — 441-88-69,

культури — 441-86-44,

спорту — 441-88-08,

інформаційний —
446-61-33,
441-86-20,Історії України —
441-80-62,військово-політ. —
441-88-52,
реклами — 441-89-44,бухгалтерія —
441-04-00.Реклама не розміщується
і не повертається.

Індекс 60955

Тираж 166.300.

Переплатити ціну на рік

19 ірб. 00 коп.

Газета виходить

5 разів на тиждень.

У вівторок на 6 сторінок,

у середу, четвер,

п'ятницю та суботу

на 16 сторінок.

У Бонні відбулася зустріч
Голови Верховної Ради
Української РСР Л. М.
Кравчука і федерального
Президента ФРН Р. фон
Вайцшекера.

У ході відвідувань, широкі
розмови Л. М. Кравчук і
Р. фон Вайцшекер із задо-
воленням відзначили взаємне
бажання до встановлення
контактів і зосередили увагу
на широкому колі актуаль-
них питань.

Л. М. Кравчук підкреслює,
що український народ роз-
в'язує непрості завдання по-
будови сучасної Української
держави на основі пово-
жених Декларації про дер-
жавний суверенітет Украї-
ни. Дякують заздалегідь
перехідного періоду як
політичного, так і соціально-
економічного характеру. Во-
ночас воля українського на-
роду, підтверджена в ході
недавно проведеного в рес-
публіці опитування, безза-
стеречно свідчить — пере-
важна більшість виступає за
побудову сучасної України
за умови Союзу суверен-
них держав. Крім керувати-
муться Верховною Радою та
урядом Української РСР у
своїх практичних діях.

Р. фон Вайцшекер із за-
доволенням сприйняв ін-
формацію про основні нап-
рями внутрішньої та зовнішньої
політики України. П. бажан-
ня на ринкованій основі
брати участь у міждержав-
ному співкупанні.

З свого боку, Президент
ФРН розповів про розвиток
Німеччини після об'єднання,
виклад бачення німецького
сторони перспектив розвит-
ку Європи як співіснування
рівноправних незалежних
держав в умовах міцної сис-
теми загальноєвропейської
безпеки, створення спільного
соціального, політичного,
економічного, гуманітарного
простору.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Ось і в вівторок біля мі-
крофону зібралася кілька де-
путатів, щоб висловитися з
приводу різних гострих про-
блем. Зрештою, таких де-
путатів мовна б і зрозуміти —
адже не все, що так пек-
ти може дочекатися вечора.
Тим більше, коли горяться
проблеми, пов'язані із страй-
ками.

Важко зрозуміти інше,
як там складається, що в
той час, коли Верховна Рада
напружено працює з шахта-
рями, шукаючи з ними зго-
ди і порозуміння, окремі де-
путати вусуєть щось ро-
блять все, док скаламутять во-
ду, штовхують республіку в
хаос і беззаконня. Бо іншине
не можна сприймати окремі
гаражі заяви депутатів, що
не раз звучали в ісеу цих
заяв і поза ними. І все це,
припускаючи до шахтар-
ських страйків.

Ніяк не можна зрозуміти й
те, чому у вівторок від імені
шахтарів виступали люди,
які не мають ніякісенького
відношення до їхнього життя
— мають на увазі депута-
та Л. Ш. Скортіа і Ф. Сидер-
сний. Хіба гірший самі за се-
бе не можуть сказати, інак-
ше просять покровительства їх

М. М. Кравчук запросив
Р. фон Вайцшекера відві-
дувати Україну з офіційним ві-
зитом. Запрошення було з
вдячністю прийнято.

У бесіді брав участь міні-
стр закордонних справ
УРСР А. М. Залєнко.

22 квітня у Бонні відбула-
ся зустріч Л. М. Кравчука із
заступником федерального
канцлера, міністром закор-
донних справ ФРН Г.-Д. Ген-
шером.

У центрі уваги співро-
змовників були питання за-
гальноєвропейського спів-
робітництва, налагодження
безсереднього двосторон-
нього співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

М. М. Кравчук запросив
Р. фон Вайцшекера відві-
дувати Україну з офіційним ві-
зитом. Запрошення було з
вдячністю прийнято.

У бесіді брав участь міні-
стр закордонних справ
УРСР А. М. Залєнко.

22 квітня у Бонні відбула-
ся зустріч Л. М. Кравчука із
заступником федерального
канцлера, міністром закор-
донних справ ФРН Г.-Д. Ген-
шером.

У центрі уваги співро-
змовників були питання за-
гальноєвропейського спів-
робітництва, налагодження
безсереднього двосторон-
нього співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

М. М. Кравчук запросив
Р. фон Вайцшекера відві-
дувати Україну з офіційним ві-
зитом. Запрошення було з
вдячністю прийнято.

У бесіді брав участь міні-
стр закордонних справ
УРСР А. М. Залєнко.

22 квітня у Бонні відбула-
ся зустріч Л. М. Кравчука із
заступником федерального
канцлера, міністром закор-
донних справ ФРН Г.-Д. Ген-
шером.

У центрі уваги співро-
змовників були питання за-
гальноєвропейського спів-
робітництва, налагодження
безсереднього двосторон-
нього співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Співрозмовники обміняли-
ся думками щодо можливос-
тей розвитку взаємовигідно-
го двостороннього економіч-
ного співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Парламентська хроніка

З НАМИ БОГ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ПРИЙНЯЛА ЗАКОН ПРО СВОБОДУ СОВІСТІ ТА РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Уже стало ледь не тради-
цією, що кожна вівторок
«розминка» депутатів до-
водиться до якихось заяв, пре-
тензій, вимог, словом, всього
того, що, згідно з тимчасовим
регламентом, має звучати на
принципі парламентського
дня.

Ось і в вівторок біля мі-
крофону зібралася кілька де-
путатів, щоб висловитися з
приводу різних гострих про-
блем. Зрештою, таких де-
путатів мовна б і зрозуміти —
адже не все, що так пек-
ти може дочекатися вечора.
Тим більше, коли горяться
проблеми, пов'язані із страй-
ками.

Важко зрозуміти інше,
як там складається, що в
той час, коли Верховна Рада
напружено працює з шахта-
рями, шукаючи з ними зго-
ди і порозуміння, окремі де-
путати вусуєть щось ро-
блять все, док скаламутять во-
ду, штовхують республіку в
хаос і беззаконня. Бо іншине
не можна сприймати окремі
гаражі заяви депутатів, що
не раз звучали в ісеу цих
заяв і поза ними. І все це,
припускаючи до шахтар-
ських страйків.

Ніяк не можна зрозуміти й
те, чому у вівторок від імені
шахтарів виступали люди,
які не мають ніякісенького
відношення до їхнього життя
— мають на увазі депута-
та Л. Ш. Скортіа і Ф. Сидер-
сний. Хіба гірший самі за се-
бе не можуть сказати, інак-
ше просять покровительства їх

М. М. Кравчук запросив
Р. фон Вайцшекера відві-
дувати Україну з офіційним ві-
зитом. Запрошення було з
вдячністю прийнято.

У бесіді брав участь міні-
стр закордонних справ
УРСР А. М. Залєнко.

М. М. Кравчук запросив
Р. фон Вайцшекера відві-
дувати Україну з офіційним ві-
зитом. Запрошення було з
вдячністю прийнято.

У бесіді брав участь міні-
стр закордонних справ
УРСР А. М. Залєнко.

22 квітня у Бонні відбула-
ся зустріч Л. М. Кравчука із
заступником федерального
канцлера, міністром закор-
донних справ ФРН Г.-Д. Ген-
шером.

У центрі уваги співро-
змовників були питання за-
гальноєвропейського спів-
робітництва, налагодження
безсереднього двосторон-
нього співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

М. М. Кравчук запросив
Р. фон Вайцшекера відві-
дувати Україну з офіційним ві-
зитом. Запрошення було з
вдячністю прийнято.

У бесіді брав участь міні-
стр закордонних справ
УРСР А. М. Залєнко.

22 квітня у Бонні відбула-
ся зустріч Л. М. Кравчука із
заступником федерального
канцлера, міністром закор-
донних справ ФРН Г.-Д. Ген-
шером.

У центрі уваги співро-
змовників були питання за-
гальноєвропейського спів-
робітництва, налагодження
безсереднього двосторон-
нього співробітництва між
Україною і Німеччиною.
Л. М. Кравчук висловив за-
цікавленість у знанні дос-
віду успішного вусування
німецького соціально-
ринкового господарства.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Звернувшись до теми охор-
они навколишнього серед-
овища, Голова Верховної
Ради УРСР підкреслює, що
на Україні докладають усіх
зусиль для пом'якшення на-
слідств аварії на Чорнобиль-
ській АЕС. Була висловлена
глибока вдячність урядові і
народові Німеччини за допо-
мугу Україні у цій справі.

Анатолій
КРАСЛІНСЬКИЙ,
парламентський огля-
дач.

Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки

ПРО ПРАВА ВЛАСНОСТІ

Українська держава є суверенною в регулюванні всіх адміністративних властей на своїй території.

Закон про власність спрямований на реалізацію Декларації про державний суверенітет України.

Метою цього Закону є забезпечення вільного економічного самозначення громадян, використання природного, економічного, науково-технічного та культурного потенціалу республіки для підвищення рівня життя її народу.

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1. Національне багатство України — власність її народу.

1. Національне багатство України: земля, її надра, повітряний простір, води, що знаходяться в межах території Української РСР, природні ресурси її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони, основні засоби виробництва в промисловості, будівництві, сільському господарстві, транспорті, зв'язку, житловий фонд, будівлі та споруди, культурні ресурси, наукові досягнення, споруди на задіяні зусиллях народу України частка в загальносоюзному багатстві, зокрема в загальносоюзних алмазному та валютному фондах і золотому запасі, національні, культурні та історичні цінності тощо, які є її, що знаходяться за її межами, є власністю народу України.

2. Національне багатство України забезпечує право кожного громадянина на одержання частки в суспільних фондах споживання, на соціальний захист, зокрема, у разі непрацездатності та безробіття, а також право працюючого на особисту участь в управлінні народним господарством.

Стаття 2. Право власності

1. Право власності — це юридично-законома суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження майном.

2. Право власності в Україні РСР охороняється законом. Держава забезпечує стабільність правопільності власності.

3. Кожен громадянин в Україні РСР має право володіти, користуватися і розпоряджатися майном особисто або спільно з іншими.

4. Власність в Україні РСР виступає в таких формах: індивідуальна (особиста і приватна трудова), колективна державна, Радянська власність і ринкоприватна.

5. Власність в Україні РСР створює в правових формах української РСР створює рівні умови для розвитку всіх форм власності та їх захисту.

Стаття 3. Суб'єкти права власності

1. Суб'єкти права власності в Україні РСР визнаються: народ України, громадяни, юридичні особи та держава. Суб'єкти права власності в Україні РСР відповідно до цього Закону мають бути також і радянські республіки, Союз РСР, інші держави. І юридичні особи, спільні підприємства, міжнародні організації, громадяни інших держав та особи без громадянства.

2. Майно може належати на праві спільної (часткової або сумісної) власності громадянам, юридичним особам і громаді інших держав.

3. Допускається об'єднання майна, що є власністю громадян, юридичних осіб і держав, та створення на цій основі змішаних форм власності, в тому числі власності спільних підприємств з участю юридичних осіб і громаді інших держав.

4. Громадяни, юридичні особи та Українська РСР можуть мати у власності майно, розташоване на території інших держав.

Стаття 4. Здійснення права власності

1. Власник на свій розсуд володіє, користується і розпоряджається належним йому майном.

2. Власник має право виконати щодо свого майна будь-які дії, що не суперечать закону. Він може використовувати майно для здійснення господарської та іншої не забороненої законом, діяльності, зокрема, передавати його безоплатно або за плату у користування і користуватися іншим особам.

3. Всім власникам забезпечують рівні умови здійснення своїх прав.

4. Власник не безпосередньо не втручається в господарську діяльність суб'єктів права власності.

5. Власник, здійснюючи свої права, зобов'язаний зберігати цінність наволинного середовища, не порушувати права та охоронювати законні інтереси громадян, юридичних осіб і держав.

При здійсненні своїх прав і виконанні обов'язків власник зобов'язаний дотримуватися моральних засад суспільства.

6. У випадках і в порядку, встановлених законодавчими актами Української РСР, діяльність власника може бути обмежена чи припинена, або власника може бути зобов'язано допустити обмеження в користуванні його майном, іншими особами.

Стаття 5. Використання праці громадян при здійсненні права власності

1. Власник має право на договірні основі використовувати працю громадян.

2. Власник зобов'язаний забезпечити громадян, використовують працю, соціальні, економічні гарантії та права, передбачені законом.

Стаття 6. Використання власності належного йому майна для підприємницької діяльності

1. Власник має право використовувати належне йому майно для підприємницької діяльності.

2. Результати господарського використання майна (виробничі продукти, одержані доходи) належать власникові цього майна, якщо інше не встановлено законом або договором.

3. Власник засобів виробництва і іншого майна має право створити у встановленому законом порядку підприємство, організацію, що є юридичною особою.

Юридична особа здійснює право володіння, користування і розпорядження за кріпленням за нею майном власності відповідно до свого статуту (положення).

Стаття 7. Відповідальність власника за створення ним юридичних осіб за своїми зобов'язаннями

1. Власник відповідає за своїми зобов'язаннями всім майном, на яке відповів до закону може бути звернено стягнення на вимогу кредиторів.

2. Створена власником юридична особа відповідає за своїми зобов'язаннями всім закріпленням за нею майном, на яке відповів до закону може бути звернено стягнення на вимогу кредиторів.

3. Власник не відповідає за зобов'язаннями створеної ним юридичної особи, в кої не відповідають за зобов'язаннями власника, крім випадків, передбачених законодавчими актами Української РСР.

Стаття 8. Законодавство Української РСР про власність

Цим Законом встановлюються основні положення про власність в Україні РСР.

2. Внесені висновки, не передбачені цим Законом, регулюються цивільним кодексом Української РСР та іншими законодавчими актами.

3. Особливості здійснення права власності на національній, культурній та історичній цінності визначаються спеціальним законодавством Української РСР.

4. Режим використання спільних природних об'єктів, розташованих на території Української РСР, в сумішних державах, визнається міжнародними договорами, ратифікованими Українською РСР.

Розділ II. Право виключної власності народу України

Стаття 9. Об'єкти права виключної власності народу України

Земля, її надра, повітряний простір, води та інші природні ресурси її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони є об'єктами права виключної власності народу України.

Стаття 10. Здійснення народом України права виключної власності

1. Народ України як єдиний і єдиний державний орган в Республіці має право шляхом референдуму вирішувати питання щодо правового статусу народної власності, її використання та охорони.

2. Народ України здійснює право власності на об'єкти, перелічені в статті 9 цього Закону, через Верховну Раду Української РСР, а також через місцеві Ради народних депутатів.

3. Кожен громадянин Української РСР особисто та через громадські організації, трудові колективи, органи природокористування і громадського самоврядування має право брати участь у розгляді Радами народних депутатів питань, пов'язаних з використанням і охороною природних ресурсів, і вимагати від інших громадян та організацій дотримання прав природокористування і екологічної безпеки, а також вимагати накладення заборони на діяльність підприємств, установ, організацій, громадян, що завдають шкоди наволинному середовищу.

4. Кожен громадянин має право відповідно до законодавства Української РСР користуватися природними ресурсами, сприяти їх відновленню як першочисленого свого життя і життя суспільства.

Розділ III. Право індивідуальної власності

Стаття 11. Суб'єкти права індивідуальної власності

Суб'єкти права індивідуальної власності в Україні РСР є громадяни України, громадяни інших радянських республік, іноземні громадяни та особи без громадянства.

2. Громадяни інших радянських республік, іноземні громадяни та особи без громадянства, користуючись правами і несучи обов'язки щодо належного їм на території Української РСР майна нарівні з громадянами України, якщо інше не передбачено законодавчими актами Української РСР.

Стаття 12. Підстави виникнення права індивідуальної власності

1. Праця громадян є основою виникнення і примноження їх власності.

2. Громадянин набуває права власності на доходи від участі в суспільному виробництві, індивідуальної праці, ведення підприємницької діяльності, вкладення коштів у кредитні установи, акціонерні товариства, а також на майно, одержане внаслідок успадкування або укладення інших угод, не заборонених законом.

Стаття 13. Об'єкти права індивідуальної власності

1. Об'єктом права індивідуальної власності є житло (квартира, приватний будинок), користування, садом, ділянкою, предмети домашнього господарства, продукція, робота худоби, насадження на земельній ділянці, засоби виробництва, вироблена продукція, транспортні засоби, грошові кошти, акції, інші цінні папери, а також інші майно споживчого і виробничого призначення.

2. Об'єктами права власності громадян є твори науки, літератури, мистецтва, відкриття, винаходи, промислові зразки та інші результати творчої діяльності громадян.

3. Склад, кількість і вартість майна, що може бути у власності громадян, не обмежені, крім випадків, передбачених законом.

4. Законодавчими актами Української РСР може бути встановлено спеціальні порядки набути права власності громадянами, на окремі види майна, а також види майна, що може перебувати у власності громадян.

Стаття 14. Надання землі громадянам у довгочасне успадкування

Для ведення сільського (фермерського) господарства, садибного господарства, садівництва, будівництва та обслуговування житлових будинків і задовлення інших потреб, передбачених законом, громадянам надається земля у довгочасне успадкування.

Порядок і умови надання землі у довгочасне успадкування — володіння, а також розмір земельної ділянки визначаються Земельним кодексом Української РСР.

Стаття 15. Одержання громадянином у власність житлового будинку

Член житлового, житлово-будівельного, дачного, гаражного чи іншого кооперативу або товариства, який внаслідок членства в них виписався за квартиру, дачу, гараж, існує будинок або приміщення, надаючи йому в користування, набуває права власності на це майно.

Наймач житлового приміщення в будинку державного чи громадського житлового фонду та члени його сім'ї мають право придбати у власність відповідну квартиру або будинок шляхом їх вилучення або на інших підставах, передбачених законодавством Української РСР.

Громадянин, який став власником цього майна, має право розпоряджатися ним на свій розсуд: продавати, обмінювати, здавати в оренду, укладати інші угоди, не заборонені законом.

Стаття 16. Право власності — майно, нажиті подружжям — за час шлюбу, належить їм на праві спільної сумісної власності. Здійснення їх права власності регулюється цим Законом і Кодексом про шлюб і сім'ю Української РСР.

Стаття 17. Право спільної власності громадян

1. Майно, придбане внаслідок спільної праці членів сім'ї, є їх спільною сумісною власністю, якщо інше не встановлено письмовою угодою між ними.

2. Майно, придбане внаслідок спільної праці громадян, що об'єдналися для спільної діяльності, є їх спільною частковою власністю, якщо інше не встановлено письмовою угодою між ними.

3. Майно членів осіб належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не передбачено письмовою угодою між ними.

Стаття 18. Здійснення права індивідуальної власності

1. Громадянин має право використовувати належне йому майно для ведення господарської діяльності, якщо інше не встановлено законом.

2. Громадянин має право передавати належне йому майно в користування, юридичним особам та держа-
(Продовження на 6-й стор.)

у довгочасне успадкування володіння.

Порядок і умови надання землі у довгочасне успадкування — володіння, а також розмір земельної ділянки визначаються Земельним кодексом Української РСР.

Стаття 15. Одержання громадянином у власність житлового будинку

Член житлового, житлово-будівельного, дачного, гаражного чи іншого кооперативу або товариства, який внаслідок членства в них виписався за квартиру, дачу, гараж, існує будинок або приміщення, надаючи йому в користування, набуває права власності на це майно.

Наймач житлового приміщення в будинку державного чи громадського житлового фонду та члени його сім'ї мають право придбати у власність відповідну квартиру або будинок шляхом їх вилучення або на інших підставах, передбачених законодавством Української РСР.

Громадянин, який став власником цього майна, має право розпоряджатися ним на свій розсуд: продавати, обмінювати, здавати в оренду, укладати інші угоди, не заборонені законом.

Стаття 16. Право власності — майно, нажиті подружжям — за час шлюбу, належить їм на праві спільної сумісної власності. Здійснення їх права власності регулюється цим Законом і Кодексом про шлюб і сім'ю Української РСР.

Стаття 17. Право спільної власності громадян

1. Майно, придбане внаслідок спільної праці членів сім'ї, є їх спільною сумісною власністю, якщо інше не встановлено письмовою угодою між ними.

2. Майно, придбане внаслідок спільної праці громадян, що об'єдналися для спільної діяльності, є їх спільною частковою власністю, якщо інше не встановлено письмовою угодою між ними.

3. Майно членів осіб належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не передбачено письмовою угодою між ними.

Стаття 18. Здійснення права індивідуальної власності

1. Громадянин має право використовувати належне йому майно для ведення господарської діяльності, якщо інше не встановлено законом.

2. Громадянин має право передавати належне йому майно в користування, юридичним особам та держа-
(Продовження на 6-й стор.)

ПРИВАТИЗАЦІЄЮ

тять, дають бензин та запчастини. Іншого виходу просто немає. Якщо нам не дозволять викупити всю нашу автобазу відповідно до чинного законодавства, вважаю, маємо моральне право здобувати свободу власноруч. Тим більше, що народне господарство від цього анітрошки не постраждає. Навпаки — виграє. Постраждають лише чиновники з міністерства.

Отакий «робочий» страйк... Зрозуміло, чому автобазу № 5 процвітатиме, навіть за умов ринку. Бо колектив її — працівники і згуртований, бо директор її не

приховує радикальних поглядів та особистої зацікавленості у змінах.

— Якщо хтось вам скаже, — говорить він підлеглим, — що дбає про «народне благо», женіть від себе такого. Я, як і кожен, працюю добре тому, що мені це вигідно. І лише через особисту вигоду кожного ми досягнемо справжнього благополуччя...

А на прощання Підберезний поділився радістю: «Придбав у військових чоти-

ри майже новеньких бензовозів — тепер будемо цілком автономними на той випадок, якщо Мінбуд переніє постачання». Отакий тепер тривоги у підприємливого керівника — від ображених «хазяїв» можна будь-чого чекати. Хто тільки від цього виграє?

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».
Дніпропетровськ.

Можна було б не піднімати цю проблему. Бо Міністерство будівництва УРСР у новій структурі Кабінету міністрів — тую-то. Але ж з'являються нові «власники» — асоціації, концерни. Як вони ставляться до роздержавлення?

2. НІЧОГО НЕ МАЄМО ПРОТИ

На прохання редакції прокоментувати перебіг подій щодо приватизації Дніпропетровської автобазу № 5 заступник голови Ради Господарської асоціації «Укрбудтранс» Мінбуда УРСР Б. Андріанов пояснив, що в принципі ані Мінбуд, ані асоціація, який підпорядковане підприємство, нічого не мають проти. Немає, мовляв, закону про приватизацію і роздержавлення власності, немає рішення республіканського комітету з управління державним майном щодо цього. І взагалі міністерство прагне керуватися насамперед рішеннями уряду республіки, нормативними актами, яких наші парламентарії ще не прийняли. Зволікають депутати...

Б. Андріанов також вважає, що держава може звсім заборонити викуп автопідприємств, що входять до

єдиного технологічного комплексу будівництва. Але навіть це — не головне.

Найбільше непокоїть представників органів господарського управління те, що майно автобазу було оцінене в півтора мільйона карбованців. Якщо керуватися «Тимчасовим методичним положенням щодо оцінки вартості майна державних підприємств і організацій, що підлягають викупу, продажу», наполягають вони, не виключено, що буде прийняте рішення про виплату колективом усього статутного фонду, а це кабатого більше, ніж згадувані півтора мільйона. І це як мінімум.

— До того ж не можна вести мову про те, — певен Б. Андріанов, — щоб після викупу працювати там, де буде вигідно. Адже господарській зв'язки, що склалися, мають б... будь-що зберегти, к... ив стає... наступником підприємства, що викуповується, з усіма зобов'язаннями останнього.

Тож головний висновок заступника голови Ради Господарської асоціації: в тому, що коїться, винне не міністерство, а відсутність необхідних нормативних актів. І Вег... й Рад... рибно... який... ще їх на... цювати.

ВІД РЕДАКЦІ. На жаль, з невідомих нам причин, Б. Андріанов «відключив» свій коментар. Чи то, може, перетворення в уряді, що плануються, його непокоїть, чи інше. Тому даруйте, що читаєте цей непересічний документ не в оригіналі, а у викладі.

3. ЗАВІДОМО НЕПРАВДИВІ ПОКАЗАННЯ

Є такий вираз: хто хоче зробити — шукає засоби, хто не хоче — причини. Отже, в даному випадку над усією «справою» превалює інтерес відомства.

Сьогодні, коли народне господарство перебуває у стані руйнації, ані міністерство, ані асоціація не шукають якогось компромісного рішення. Рішення, яке б задовольнило як державу, так і трудовий колектив підприємства. Як бачимо, ці державні органи господарського управління лише створюють передумови загострення соціальної напруженості.

Хочеться спитати державних мужів: неже їм не шкода своїх снів, які опісля виправляють помилки батьків... Адже сам факт прийняття Президією Верховної Ради УРСР постанови «Про захист суверенних прав власності Української РСР» свідчить про те, що процес роздержавлення йде... І сьогодні потрібно дбати про захист інтересів республіки й трудових колективів у цьому процесі. Тільки безвідповідальне ставлення до своїх службових обов'язків і прагнення будь-що утриматися у кріслі (не віритися, що некомпетентність) дозволяють

не помічати того, що через відсутність відповідних республіканських законів є можливість (й обов'язок) користуватися союзними. Адже їх приймали і народні депутати від України.

Я маю на увазі «Основи законодавства Союзу РСР і союзних республік про оренду», в статті 10 яких «Викуп орендованого майна» саме й регламентуються всі ті заходи, до яких удається директор Автобазу № 5 А. Підберезний. І майно державних підприємств, що підлягає викупу, має оцінюватися саме за залишковою вартістю.

Тож чи потрібно завантажувати правові органи, арбітраж подібними «непорозуміннями»? Звичайно, якщо б винуватці відшкодували збитки з власної кишені, такого б не було. До того ж на Україні так багато прикладів продуктивної роботи підприємств, трудовий колектив яких викупили вже основні фонди, що пояснення заступника голови Ради Господарської асоціації «Укрбудтранс» можуть викликати лише сум. Він пише, що держава може взагалі заборонити викуп автопідприємств, що входять до єдиного технологічного комплексу будів-

ництва. Але хочеться вірити, що новий уряд республіки розпочне розгляд цих питань саме з визначення необхідності існування окремих відомств, а не захисту їх інтересів.

А щодо того, стане чи не стане трудовий колектив правонаступником усіх зобов'язань автобазу № 5, то жодне підприємство, жоден директор ніколи не відмовиться від державного фінансування. Його виконання є вигідним. Але, за законом, державою має забезпечуватися матеріалами й фондами на 100 відсотків. Якби так було, навряд чи Підберезному городгородити. Не від хорошого життя він вибрав цю турботу.

Отже, підсумовуючи, хотілося б запитати: чи не краще буде представникам господарських структур не виправдуватися і не звинувачувати парламентарів у зволіканні законотворчості, а сприяти процесам, що зароджуються в суспільстві і підтримуються Верховною Радою України?

Віктор ХМІЛЬОВСЬКИЙ,
генеральний директор
Спільні орендарів і підприємців України.

Доктор Роберт Гейл:

«П'ять марно втрачених років»

Згадаймо тривожні дні квітня 86-го: навіть розуміючи, що сталося лихо, ми все ж ніяк не хотіли повірити в те, що воно вже майже неоправдане. Все здавалося, що ось прийде хтось і скаже: «Нічого страшного, все минеться». З такою ж надією чекали ми американського вченого, доктора Роберта Гейла, який, крім усього іншого, досліджує променеві захворювання, чекали як рятівника...

Прота доктор Гейл був чесним і відвертим: «Для тих, хто потрапив у зону чорнобильського лиха, чогось приємного сказати не можу — кількість онкологічних хворих зростає, збільшилась смертність від лобових захворювань. Якщо, зазвичай, не жити негалих заходів захисту населення від цієї біди».

І от доктор Гейл знову в Києві, куди він прибув лише на добу, щоб узяти участь у міжнародному семінарі «Чорнобиль-2» та побувати на прем'єрі радянсько-американського фільму «Чорнобиль: останнє попередження», знятий за його однойменною книгою.

Ми зустрілися з доктором Гейлом у готелі «Братислава», зважаючи на його зайнятість, говорили, що називається, на ходу.

— Пане Гейл, весною 1986 року ви видали невтішний прогноз. Що ви можете сьогодні сказати про перспективи щодо здоров'я людей,

яких так чи інакше торкнулося чорнобильське лихо? — Мені прикро й сумно, але і зараз я скажу те ж, що й п'ять років тому: протягом найближчих 50 років буде багато смертей, люди помиратимуть від хвороб.

— Який же вихід? — Сьогодні найважливіше — якомога швидше вивчити цю проблему з різних точок зору — медичної, наукової, біологічної. Вивчити всі випадки захворювань, пов'язаних з Чорнобилем і спробувати швидше вплинути на це майбутнє, поставити ліку якомога більше перебігів. Це матиме величезне значення не лише для Радянського Союзу, а й для усього людства.

— Що зроблено, на ваш

погляд, щоб захистити здоров'я людей, інакше торкнувшись чорнобильського лиха?

— Знову ж таке, але скажу: п'ять минулих років не зрушили цьому напрямку, ні марно. Повсюдно розмови, скорботи, діла. Посипати діла зараз замало. Починати, на жаль, з моменту давності...

— А ви? Ви над цією проблемою працюєте? — Так. І є результати. Треба лежне радянське Юрію Шербану, Шандалі, Андрію іншим спеціалістам підтримують зок. Треба сказати спільні розробки каві. І хоч у мене бода, до проблеми повертаюся швидко.

— Ви не бачили в співробітників радянських і американських, медиків, учасників до чорнобильської проблеми?

— Чому ж? Треба тільки, чи, братися за діло.

Інтерв'ю
Валентина ПИС
Фото Микола
СЬКОГО.

У торгах тільки маклери

ДЕРЖПОСТАЧ—БІРЖІ НЕ УКАЗ

Вже з появою першої товарної біржі в Києві захиталися підвалини ще донедавна монополюючої системи розподілу матеріальних і скровинних ресурсів. Адже біржа — це якраз той ринковий механізм, який перекреслює і вказівки «згори», і телефонне право, називає істинні ціни на товар.

Зараз у республіці функціонує 14 товарних бірж — у Луганську і Львові, Одесі і Миколаєві, Донецьку, Дніпропетровську, Житомирі, Києві. Проте, на жаль, говорити про єдину біржову політику ще не доводиться.

Спробу досягти такої мети, здається, робить щойно створена Українська універсальна товарна біржа, засновниками якої стали Держпостач УРСР, Міністерство торгівлі республіки, Центр ярмарків і виставок (коліш-

ня ВДНГ УРСР). Статутний фонд цього акціонерного підприємства становить 15 мільйонів карбованців.

Біржа закриті і торгують тут лише маклери. Бажаючи придбати або продати товар повинні заздалегідь подати заявку біржовому маклеру або в маклерський контронт. Поки що така діє в Києві (вул. Куртузова, 18/7, тел. 296-54-96).

Зараз працівники біржі готуються до перших торгів — з'ясовують кількість учасників, їх попит і пропозиції, що вони бажають купити і продати та за якими цінами, шукають майбутніх партнерів не лише в усіх областях України, а й в інших республіках.

А чи не вийде так, що засновник — Держпостач УРСР залкнеться все тим же могутнім монополістом,

тільки тепер під виглядом біржі?

— Ні, — запевняє генеральний директор біржі Валентин Писко. — Держпостач указ. Але ми не мося від його підпорядкування. Ця установа має зв'язки, володіє цією про кількіс товарів і ресурсів тивних залишків. Все це слід негати в оборот.

Мені вже доводилося бачити багато їх учасників. Із цього можна продавати якою ціною, наскільки. Чим більше вища конкуренція, давцями і локупуватимуться за якомога більше купувати у того, що якість. Отже, тесь, монополістич-

Факт і коментар

ЩО ТРАПИЛОСЯ В КОРОСТИШІ

Пішли чутки, що в Коростишівській області розгромили райвідділ міліції, є жертви...

Увечері 13 квітня близько 18 годин молоді оточили райвідділ міліції. Причиною інциденту стала смерть неповнолітнього Андрія Дейбуса. Учасники конфлікту звинувачували органи міліції в нанесенні побоїв підлітку, що, на їхню думку, й призвело до смерті.

Молодь спробувала захопити приміщення. Тож у дію було введено спецпідрозділ міліції, які навели порядок.

— Під час втихомирювання хуліганів, — говорять начальники Коростишівського райвідділу внутрішніх справ полковник міліції П. Іщенко, — було застосовано гумові палиці й препарат «Черемуха».

А наступного дня збуджений матовп чоловік у 500 знову зібрався біля райвідділу з криками: «Давайте вбивцю!» У будинок полетіло камінь. Безчинство тривало до 24 години. На щастя, обійшлося без жертв. Хоча з обох сторін є потерпілі.

Після нервового потрясін-

ня у реанімаційній райлікарні, потрапив депутат Української Раді.

Як повідомив прокурор області, слідчого управління турський, проваляла порушила нальці справи — смерті! Андрія хуліганських дій опору працівників.

Розслідування

Григорій ШЕ

Житомирська

ПРО ВЛАСНІСТЬ

майно, передане у власність
Української РСР іншими
державами, а також юридич-
ними особами і громадянами

(Закінчення на 7-й стор.)

Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки

ПРО ВІСНОВІСТЬ

(Заключення.

Початок на 3-й, 6-й стор.).

1. Прибутку, що залишається з державного підприємства після сплати податків та інших платежів у бюджет (чистий прибуток), надано право у розпорядженні трудового колективу підприємства. Частина цього прибутку передается у власність членів трудового колективу в порядку і розмірах, визначених законодавчими актами Української РСР.

2. Сума прибутку, що належить членові трудового колективу, утворює його вклад. На суму вкладу членові трудового колективу, за його бажанням, може бути видано акції).

На вклад (акції) підприємство щороку виплачує проценти (дивиденди). Розмір частини прибутку, що спрямовано на виплату процентів (дивидендів), визначається за погодженням між адміністрацією підприємства і трудовим колективом.

3. За згодою члена трудового колективу його вклад (повністю або частково) може бути спрямовано на спонсорство або придбання жилого будинку чи інших об'єктів соціально-культурного призначення. На цю суму вкладу процентів не нараховується.

Член трудового колективу має право одержати свій вклад (вартість акцій) у порядку і строки, що визначаються спільним рішенням адміністрації і трудового колективу.

При ліквідації підприємства сума вкладу (вартість акцій) виплачується членам трудового колективу (співколектив) з майна, що залишилося після розрахунків з бюджетом, банками та іншими кредиторами підприємства.

Стаття 39. Правовий режим майна державної установи

1. Майно, що є державною власністю, закріплене за державною установою (організацією), яка перебуває на державному бюджеті, належить їй на праві оперативного управління.

2. Державні установи (організації), що перебувають на державному бюджеті і не виконують функцій, передбачених законодавчими актами Української РСР, здійснюють господарську діяльність, спрямовану на розпорядження доходами від такої діяльності і майном, придбаним за рахунок цих доходів.

3. Державна установа (організація) відповідає за своїми зобов'язаннями коштами, що є в її розпорядженні. При недостатності у державної установи (організації) коштів відповідальність за її зобов'язаннями несе власник.

Розділ VI. Право інтелектуальної власності

Стаття 40. Суб'єкти права інтелектуальної власності

Суб'єктами права інтелектуальної власності визнаються громадяни, юридичні особи та держава.

Стаття 41. Об'єкти права інтелектуальної власності

Об'єктами права інтелектуальної власності є твори науки, літератури і мистецтва, відкриття, винаходи, промислові рішення, раціоналізаторські пропозиції, результати науково-дослідних робіт та інші результати інтелектуальної праці.

Стаття 42. Законодавство Української РСР про інтелектуальну власність

Відносини щодо створення і використання об'єктів права інтелектуальної власності регулюються Цивільним кодексом Української РСР та спеціальним законодавством Української РСР.

Розділ VII. Право власності інших радянських республік, Союзу РСР, інших держав, їх юридичних осіб, спільних підприємств та міжнародних організацій

Стаття 43. Право власності інших радянських республік і Союзу РСР на території Української РСР

Відповідно до договорів між Українською РСР та іншими радянськими республіками, між Українською РСР та Союзом РСР в Українській РСР можуть розмещуватися і використовуватися об'єкти власності цих республік і Союзу РСР.

Стаття 44. Власність інших держав

Інші держави вправі мати на території Української РСР у власності майно, необхідне для здійснення дипломатичних, консульських та інших міжнародних відносин, у випадках і порядку, встановлених міжнародними договорами і законодавчими актами Української РСР.

Стаття 45. Власність міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав

1. Міжнародні організації та юридичні особи інших держав вправі мати на території Української РСР у власності будинки, споруди, інші майно соціально-культурного та виробничого призначення.

2. Законодавчими актами Української РСР може бути встановлено вид майна, що не може перебувати у власності цих організацій та осіб.

Стаття 46. Власність спільних підприємств.

Спільні підприємства з участю юридичних осіб громадян Української РСР та юридичних осіб і громадян інших держав можуть мати на території Української РСР у власності майно, необхідне для здійснення діяльності, визначеної установчими документами, якщо інше не передбачено законодавчими актами Української РСР.

Стаття 47. Правовий режим майна, що є об'єктом права власності інших держав, їх юридичних осіб, спільних підприємств та міжнародних організацій

Правовий режим розташованого в Українській РСР майна, що є об'єктом власності інших держав, їх юридичних осіб, спільних підприємств та міжнародних організацій, визначається законодавчими актами Української РСР, якщо інше не встановлено міжнародними договорами.

4. В разі прийняття Українською РСР законодавчого акта, який приймає право власності, держава відповідає за виконання заповнених зобов'язань відповідно до реальної вартості майна на момент прийняття акту, якщо інше не встановлено іншими законами.

5. Положення щодо захисту права власності поширюються також на особу, яка хоч і не є власником, але володіє майном на праві повного господарського відання, оперативного управління, довічного успадкованого володіння або на інших підставах, передбачених законом чи договором. Ця особа має право на захист свого володіння також від власника.

Стаття 48. Захист права власності

1. Українська РСР законодавчо забезпечує громадян, організацій та інших власників різними умовами захисту права власності.

2. Власник може вимагати усунення будь-яких порушень його права, хоч би ці порушення і не були останні з посягання на володіння і відшкодування завданні цим збитків.

3. Захист права власності здійснюється судом, державним арбітражем або третейським судом.

4. В разі прийняття Українською РСР законодавчого акта, який приймає право власності, держава відповідає за виконання заповнених зобов'язань відповідно до реальної вартості майна на момент прийняття акту, якщо інше не встановлено іншими законами.

5. Положення щодо захисту права власності поширюються також на особу, яка хоч і не є власником, але володіє майном на праві повного господарського відання, оперативного управління, довічного успадкованого володіння або на інших підставах, передбачених законом чи договором. Ця особа має право на захист свого володіння також від власника.

Стаття 49. Праваприміст алодіна майно

Володіння майном вважається правомірним, якщо інше не було встановлено судом, арбітражем, третейським судом.

Стаття 50. Витребування майна з чужого незаконного володіння

1. Власник має право вимагати повернення (видачі) свого майна з чужого незаконного володіння.

2. На вимоги про повернення майна з чужого незаконного володіння встановлюється трирічна позовна давність.

Стаття 51. Захист права довічного успадкованого володіння земельною ділянкою

1. Громадянин не може бути позбавлений права довічного успадкованого володіння земельною ділянкою поза його волею іншим, ніж на підставі рішення суду, у випадках, передбачених законодавчими актами Української РСР.

2. В разі вилучення за рішенням суду земельної ділянки для задоволення державних і громадських потреб кожному володільцеві передается взаємні інша рівноцінна за якістю земельна ділянка.

3. Зобов'язання відшкодувати вилучення земельної ділянки, викликані діяльністю підприємств, організацій, що призвела до зниження рівня шумової та екологічної захищеності території.

Стаття 52. Захист права власника житлового будинку

Власник житлового будинку має право на компенсацію, пов'язану з зниженням рівня шумової та екологічної захищеності території.

Стаття 53. Захист права власника житлового будинку

Власник житлового будинку має право на компенсацію, пов'язану з зниженням рівня шумової та екологічної захищеності території.

Стаття 54. Захист інтересів власника у разі аварій та в інших обставинах надзвичайного характеру

У разі техногенних та екологічних катастроф та за інших обставин надзвичайного характеру, що виключають можливість здійснення власником його прав щодо володіння, користування і розпорядження майном, йому відшкодується у порядку, встановленому законодавством Української РСР, вартість майна в обсязі, передбаченому пунктом 4 статті 48 цього Закону, але перевищує у власності інше рівноцінне майно.

Стаття 55. Випадки позбавлення прав власності

1. Власник не може бути позбавлений права власності за своїм майном, крім випадків, передбачених цим Законом та іншими законодавчими актами Української РСР.

2. Вилучення майна у власника допускається при зверненні стягнення на це майно за зобов'язаннями власника у випадках і порядку, передбачених цим Законом, а також Цивільним і

Цивільно-процесуальним кодексами Української РСР.

3. За обставин надзвичайного характеру; у випадках стихійного лиха, аварій, епідемій, епізотів майно в інтересах суспільства за рішенням органів державної влади може бути вилучено (реквізовано) у власника в порядку і на умовах, встановлених законодавчими актами Української РСР, а майно йому вартості майна в обсязі, передбаченому пунктом 4 статті 48 цього Закону.

У випадках, передбачених законодавчими актами Української РСР, допускається оплатне вилучення майна у власника за рішенням суду за іншого компетентного органу (службової особи). Власникові виплачується вартість цього майна у порядку і розмірах, встановлених законодавчими актами Української РСР.

4. У випадках, передбачених законодавчими актами Української РСР, майно може бути безоплатно вилучено (реквізовано) у власника за рішенням (вироком) суду, державного арбітражу чи іншого компетентного органу у службових випадках, пов'язаних з виконанням вправ повноважень.

Стаття 56. Власність державних органів за втручання у здійснення власником його вправ повноважень

Жодний державний орган не має права втручатися у здійснення власником своїх прав особами, переліченими в пункті 5 статті 48 цього Закону, їх вправ повноважень щодо володіння, користування і розпорядження своїм майном або встановлювати не передбачені законодавчими актами Української РСР додаткові обов'язки чи обмеження.

Державні органи несуть майнову відповідальність за шкоду, заподану їм неправомірним втручанням у здійснення власником або іншими особами вправ повноважень щодо володіння, користування і розпорядження майном в обсязі, передбаченому пунктом 4 статті 48 цього Закону.

Стаття 57. Власність державних органів за аваріями та порушеннями прав власника

Якщо в результаті видання акта органом державного управління або іншим органом державної влади, що не відповідає законам, порушуються права власника та інших осіб щодо володіння, користування і розпорядження майном, який акт визнається не дійсним за позовом власника або особи, права якої порушено.

Збитки, заподіяні громадянам, організаціям та іншим особам у результаті видання незаконних актів, підлягають відшкодуванню в обсязі, передбаченому пунктом 4 статті 48 цього Закону, за рахунок коштів, які належать відповідному органу влади або управління.

Голова Верховного Ради Української РСР

Л. КРАВЧУК

м. Києва, 7 лютого 1991 року.

24 квітня 1991 року. № 79

Експрес-новини

Генеральний секретар НАТО М. Вернер сказав на закритій нараді в Брюсселі, що заплановані військові вправи НАТО, що мають на меті продемонструвати військову спроможність країн-членів, будуть проведені в 1991 році. Він заявив, що було б помилкою анігувати з радянським керівництвом, яке вважає, що заплановані вправи НАТО є викликом Радянському Союзу. За словами генерального секретаря НАТО, нові військові реформи в СРСР можуть бути здійснені тільки у взаємозв'язку з рішенням Європи.

Голова Федеральних зборів ЧСФР Дубчек закликає Європескому Раді ухвалити рішення про інтеграцію ЧСФР та інших східноєвропейських країн у шість держав-членів Виступивши у Страсбурзі на засіданні Консультативної Асамблеї, Дубчек заявив, що СРСР є частиною Європи і в інтересах усіх, щоб він розвивався без конфронтації з НАТО. Делегати ЧСФР брали участь у засіданні Консультативної Асамблеї у ролі членів Європеского Раді.

У доповіді Президії Югославії, направленої до Скупщини країни, говориться, що становище в СФРЮ критичне і потребує негайних конституційних змін. В доповіді йдеться про необхідність застосування надзвичайних заходів для гарантування дотримання республіканських федеральних законів і збереження оборони країни. Проте колективне керівництво не повідомляло, про які закони йдеться. Оскільки, що Голова Президії Югославії Юган Доджичі не повідомив депутата про це у четвер.

Як повідомило агентство Асоційовані Преси, ліберальні партійні блок Грузії наважся однієї з своїх лідерів Іраклі Шенгелая жандармом не посадити президента республіки. Президентські вибори в Грузії призначені на 26 травня.

Сполучені Штати і Болгарія підписали торговельну угоду, згідно з якою сторони надають одна одній статус невеликого співпраця у торговельній.

У Бухаресті 1-тількишні відбулися антиурядові демонстрації. На них скандували «Геть президенту Ілієску!» і вимагали повернення комуністичного румунського королівства Міхая.

ЗНАЙОМТЕСЬ: БАВАРІЯ

У зв'язку з перебуванням делегації Верховної Ради Української РСР у Баварії дружемо розповімо про цю федеральну землю Німеччини.

Баварія — найбільша федеральна земля Німеччини, розташована на півдні країни. Її територія становить 70,553 квадратних кілометрів і дорівнює, наприклад, території Бельгії і Голландії, разом узятих. У Баварії живуть і проживають 11 мільйонів чоловік. Протяжність кордонів Баварії становить 2,717 кілометрів. Столиця Баварії Мюнхен багато хто в Німеччині справедливо називає неформальним столицею ФРН.

Взаперечо, підтримуючи більшість виборів у Баварії протягом багатьох років, користується Християнсько-соціальний союз (одна із партій правлячої коаліції). На останніх виборах до ландтагу в жовтні 1990 року ця партія набрала 54,9 відсотка голосів виборців. Це дало можливість союзу сформувати однопартійний земельний уряд.

Загалом вибори в Баварії показали тенденцію до зростання популярності правлячих партій. Це пояснюється в першу чергу тим, що ХСС і ВДП дісталися всі лаври від об'єднання двох німецьких держав, що відбулося 3 жовтня минулого року.

Нодія із земель Німеччини не змінила так кардинально структуру своєї економіки останнім часом, як Баварія. З сучасної аграрної землі вона перетворилася на високорозвинуту індустріальну область. Навіть незважаючи на те, що Баварія є найбільшим виробником сільськогосподарської продукції в Німеччині, її частина складає всього 2,5 відсотка економічного виробництва феде-

раційної землі. Близько 42 відсотків суспільного продукту, що виробляється в Баварії, становить промислове виробництво, а 55,5 відсотка — сфера послуг. У Баварії сильно розвинутий галузь, заснований на новітніх технологіях, як наприклад, мікроелектроніка, лазерна техніка, біотехнологія, виробництво нових матеріалів. Поряд з ними всевітнісвідомістю стали для Баварії традиційні галузі — електроніка, медицина, техніка зв'язку, хімічна промисловість, виробництво авіаційних автомобілів та ін. Конкурентоспроможність баварської економіки у багатьох випадках забезпечується за рахунок використання у сфері виробництва нових технологій. Земельний уряд Баварії завжди надавав і надає пільгам, пов'язаним з поглинанням прогресу, первинного значення, завдяки чому Баварія стала одним з могутніх науково-дослідних центрів Європи.

Певний інтерес для взаємодії у сфері науки між Україною і Баварією може являти собою співробітництво з науково-дослідними центрами — Інститутом плазмової фізики імені Макса Планка в Гарлінгу, Товариством дослідження проблем випромінювання нелінійного середовища в Нойсдорфі і німецьким дослідженням і випробуванням Інститутом повітроплавання і космонавтики в Обергауфенхофені. До них слід додати тринадцять Інститутів різних напрямів Товариства імені М. Планка.

ряд інших наукових підприємств.

У різних галузях промисловості Баварія зайнято 1,4 мільйона людей. Обсяг промислового виробництва становить більш як 250 мільярдів марок, що дорівнює 17 відсоткам промислового виробництва ФРН (до об'єднання Німеччини). Продукція промислового виробництва Баварії здебільшого орієнтована на експорт. Варто підкреслити, що експортна квота Баварії вища, ніж середній показник по Німеччині. Так, експорт продукції 1989 року становив суму, яка перевищує 91,8 мільярд марок при імпорті 61,9 мільярд марок.

Особливий інтерес для України у зв'язку з розгорнутими конверсією може викликати електротехнічна промисловість, що займає провідне місце в промисловому виробництві Баварії. У ній зайнято близько 19 відсотків працюючих у промисловості. Кожне четверте робоче місце в електротехнічній промисловості ФРН — у Баварії. Незабігнута для економіки України така галузь, як машинобудування. У ній працюють 13,7 відсотка зайнятих у промисловості. Особливо розвинута тут така галузь, як верстатобудування. Поряд з цим всевітнісвідомо баварські друкарські машини, дизельні двигуни для кораблів, турбіни. У сфері виробництва транспортних засобів зайнято 11 відсотків працюючих. Ця галузь виробляє широкий спектр продукції від легкових до великогабаритних автомобілів.

Важливим галузям промислового виробництва Баварії є також виробництво металопродукції, точна ме-

ханіка і оптична, літання і космічна техніка. У Баварії розвинуті текстильна і швейна промисловість, виробництво пластмас і деревообробна промисловість. Ця земля традиційно славиться своїми виробами з порцеляни (95 відсотків виробництва ФРН) і технічного керамічного (80 відсотків). Важливе місце в промисловому виробництві Баварії займає хімічна промисловість, у якій зайнято близько 70 тисяч чоловік.

Незважаючи на те, що із аграрної в минулому Баварія стала високоефективною індустріальною землею, вона все ж зберігає за собою місце аграрної землі номер один у ФРН. Кожне шосте робоче місце в Баварії залежить від сільського господарства. 90 відсотків її території, або 6,2 мільйона гектарів, використовуються в сільському господарстві, лісництві, садівництві і для розведення тварин. Вартість сільськогосподарської продукції становить 15 мільярд марок на рік. У Баварії виробляється одна третина молока, 25 відсотків зерно, 34 відсотки яловичини, 17 відсотків свинини ФРН (без урахування сільськогосподарського потенціалу колишньої НДР). Тут щорічно вирощується 30 тисяч тонн жемлю, що становить 95 відсотків загального виробництва ФРН і четверту частину світового. Велика увага надається поліпшенню порід тварин. У 20 країн світу експортуються племенні роги «хубоа». У 1989 році експорт сільськогосподарської продукції Баварії становив 6 мільярд марок.

Певний інтерес для України може викликати також і політична сфера. Зокрема, розподіл функцій між федеральним і земельним урядами в різних сферах економічного, громадського і політичного життя, у зовнішніх відносинах, зовнішньоекономічній діяльності.

Фотоінформація

ПЕРЛИНА СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ

Один з найбільш визначних пам'яток історії і культури розташований в німецькому місті Північній. Це сучасний місто, яке є одним з найкращих архітектурних творів, що він стоїть на восьми тисячах виль.

Фото ТАРС.

Информ-шоу

КОНКУРЕНЦІЯ НЕ ПЕРЕБАЧАЄТЬСЯ

Конкуренти з боку України поки що не перебацаються — до такого висновку дійшли провідні заложники фірми Індено-Африканської Республіки, погодившись про адміністративний розподіл розкопок золота.

Як повідомляє інформаційне агентство САПА, хоча запаси цього дорогоцінного металу на Україні знаходяться на глибині 40—100 метрів і майже дорівнюють підніжноафриканським, однак через нестабільну політичну обстановку в СРСР, нерозвинуту інфраструктуру та брак коштів розробка знайдених родовищ розпочається не раніше, ніж через 10—20 років.

ГРОШІ НА ДЖУ

Бажаєте митингувати — будь ласка, але запаліть спочатку гроші! Таке рішення прийняла британська влада у зв'язку з переведен-

ням міського господарства на ринковий рейс. Віднині всі маніфестації та мітинги, що відбуваються на площі Слов'янської національного повстання, доведеться платити чималі суми. Таке рішення під загрозою опинилося проведення в центрі міста регулярних мітингів, які організує слов'янський Форум робітників. До речі, щоб провести останній мітинг Форуму, гроші доведеться збирати прямо перед прікутих.

СВІТЛА, БІЛЬШЕ СВІТЛА!

Ця фраза, яку нібито перед смертю сказав великий Гете, надихнула мешканців невеликого іспанського міста Ескалдінас. За повідомленням інформаційного агентства ЕФЕ, вони виступили народною гульні, засвітивши 2536 свічок і вимаяли при цьому політичні вимоги освітлення вулиць містечка. Просте досяг своєї мети. Наступного дня місцеві влади встановили десятки нових свічок з люмінесцентними лампами.

ЧИ ЛИЧИТЬ РЕСТОРАНУ МИЛОСЕРДЯ?

Едуард Хачатрян ледно не прагне уійти а історію Одеси. Бо заснований ним кооперативний ресторан назвав не своїм іменем, як дехто з колег неповага, а іменем Печеського. Правда, над акордом значиться «Печеського». І це не випадково, адже ще в першій половині минулого століття тут була ресторація саме з такою назвою, за архівним свідоцтвом її відвідувачів, — одна чи не з найкращіших зірок першої елітчини на тодішньому небосхилі одеської гостинності.

— Так що ми, по суті, лише прагнемо відродити оту давню ресторацію та її забуті традиції, — каже нам Е. Хачатрян, керуючий справами кооперативу «Баксус».

При чому, скажете, тут кооператив? Та при тому, що ресторани — одні з його підприємств. Є ще й сторони кооператорами на орендованих у двох господарств під Одесою землях сільськогосподарської компанії — фермерські ферми, овочеві плантації, зернібланні ставки...

— З цього, власне, й почали, адже нині відомо, без бази програти...

Хачатрян знає, що каже. Починав вантажником, опанував економіку а інститут народногосподарства, пробився після цього а керівник а громадському харчуванні. І раптом крутий поворот: став кооператором. Він та його одиодумці азапи кредит у держави, заснували ресторан «Кристина». Тут і відчув, що таке ціни на Привозі. Спасина почали шукати а землі. Ще кредити не добилися, тож і пустили «Кристину» з мопотка іншими кооператорами, розразувавшись за кредит, а решту анулили а сільськогосподарське акробичтво. З'явилися власні проекти — поваринули до ідеї власного ресторану. Притягли закехавну «забігаїлітку», яку не раз уже прикривали санітаспекції. Та кон «завлада» і мупа очі Хачатряна раїраді — самий же центр, на розі Дербісаської й Гаєвної! — однак анукувати зі своїх рукавів таке «добро» аони не навчилися. Хлопці-кооператори пішли аа-банк. «Баремоса без коштовно щодна годувати обідими 300 престарілах самоніх, які цього потребують». На таку пропозицію райрада «мпоула». Отак тепер і працюють уачерів «забірають» гроші в них, у кого їх багато, а адець на них годують убогих. Правда, згадують, аби прикухити останніх, довелось спочутку посилати по домиках спеціальних гість-агітаторів. Тепер же таких гостей у «Печеського» вже майже 400, серед них немало й багатодітних сімей. У середньому на обід кожного атречається

тут близько семи карбованців. Відвідувачі можуть замовити дітніні страви, азити харчі додому. А дні народження, свята ресторатори прикрашають ще й персональними дарунками. Обслуговування не гірше, ніж уачерів, коли приймають «вишукану публіку», кіба що чарки та нічного вар'єта бракує.

Отже, аніходить, милосерда ресторану таки до лица, і хто знає, чи на захочуть копнись на-

щедки саме а цієї причини чимось та й завадити тим, то а нинішній скрутий час діпитись своїм достаткам з блоніями!

Адже згадає ось Едуард Хачатрян про Печеського Георгія ВОРОТНЮК, власний кореспондент «Голосу України».

Юхим ШВАРЦМАН.

Одеса.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

І БУВ ГАЛАС, І БУЛО СЛІДСТВО...

Другого жовтня мінійшому року на білоцерківську міськраду, що на Київщині, а з неї і виказал гласності. Події в місті висвітлювали місцеві і республіканські газети. Білоцерківська нізальна табличечка, молодіжна республіканська телерадіодержа, ТСН, і привід був невідомий: на території міського пологового будинку зложено чотирі дитячі кошики. На мітійовій нпублі, на півзоні, біля паркану на глибині 20—40 сантиметрів у спеціальних лікарських пакетишках вивили одиннадцять напізотпліх дитячих трупиш.

бачив фотографії «звільдону» — моторошна картина, надя люди і слобки неврадам...

Представники місцевої організації "Руку, ялі; певно, за «наводного» когось із медперсоналу, «виявили» похання, захопили приміщення, закрили за навігатах медперсонала, вибили вікна, закрили всі входи. Організували несанкціонований мітинг прямо на території полігового будинку. Перед намерою телебачення 1 очима майбутніх мам проводилися розкопки, на паркані встановили мікрофон. Організували «Протестуємо! Тут вибавють наших дітей». Того ж дня, 2 жовтня, надійшло офіційний запит народного депутата УСРП Л. Снорка. По Влім Церкві позовали мешканців туттєвих лікарняних дітей. Мама лікарня-бузурівлі! Приховають дітяксі став дитиною смертності...

Третього жовтня зібралася на екстремне засідання президія міськради. Прокуратурою міста порушено кримінальну справу № 52-906, за слухаючою представництво міської організації охорони здоров'я, Руху, пологового будинку. А з міста тим часом майбутні мамі поїхали народжувати дітей а інші місця.

І ось 10 квітня 1991 року
а кабінеті заступника
головни Білоцерківської
міськради В. Савчука
відбулася підсумкова зу-
стріч представників місце-
вого кабельного телебачення
П. Ковалевка та А. Вітря-
ченка із слідчим прокурату-
ри П. Скальським і коши-
голанним лікарем полового
буліміку Г. Самсоновим.

Слідстаю, що тривало три місяці, з'ясувало: всі однакові ціпці похованні — так звані «гігієнічні відходи», тобто мертвонароджені, пізні плоди-акняди та діти, що померли внаслідок перинатальної (до семи діб з дня народження) смерті. На останніх не виявлено жодних ознак насильницької смерті. А поховані воля на газонах клумбах тому, що ні ка місцевому цвинтарі, ні в самому подологовому будинку не

[illegible]

Встановило слідство таке: серйозні порушення з боку цих нещасливих для матері випадків народження дітей. Усі одинадцять фактів нещасливого пологів були зареєстровані у ЗАГСі колишнім заступником голодікарів О. Засканиним тільки 2—10 жовтня минулого року, тобто вже після виявлення поховань. І тільки в процесі слідства у матері отримали післялогову компенсацію за місцем роботи на загальну суму 800 карбованців. А малюки, що статися відразу після кедралого народження, цього повоино не реєструються у відповідні терміни.

Свідство, що опинилося в
дів людей, встановило мате-
ріал та по-варарських похо-
ваннях дітей, провело кілька
медичних і судово-медичних
експертн, закінчилися про-
що злочину і вчинилих про-
важень, знайшли. Тільки
порушення морально-етичні-
норм поховання, що...
прієздила до епідемії, і по-
слаблення контролю за похо-
ваннями та обліком мертвон-
народжених і вчинилих про-
важень смертності. За це
порушення, головний лікар Н.
потухина та її заступник
О. Засинин, були звільнені
з роботи. Як повідомля
докладар пологового будинку
Г. Самсонова, медперсонал
органів охорони здоров'я, т

міська влада зрозуміла, як вивести з того, що трапилося. На міському цвинтарі обладнали спеціальне місце для поховань гінекологічних відходів, так заану «жми Беккера», для самого будинку вийняли три додаткові посади медиків-неанатомів, що дає можливість цілодобового чергування та догляду за коновародженнями. Та й недавно збудований психологічний будинок пристойно укомплектовано надрами, не обходячи медичних обладнанням, медперсонал готувався підати будь-яку асоціально поведінку допомогу матері.

До речі, жодних скарг до медперсоналу з боку потенційних матеріялів не фіксувало. Їх просто не було. «Тому не треба боятися і хити народжувати дітей допологих будинків інших міст», — записав Г. Самсенов, — можна спокійно робити це в Білій Церкві».

Так закінчилася ця справді гучна історія. Я уважно ознайомився з товстезною текою нрямінальної справ

тому пласав сумнівиства не
а об'єктивність свідства не
була. Завдяки цьому не
нівилі і запитання: чан би мо
вину, морально-етичного пла
ну. Хоча б укине тому, що
було вчинено, а не вчинено
порушена за статтю 227
Кримінального кодексу, яка
передбачає понарання за...
порушення права боротьби
злочинності, а не за пору
шення санкційних норм.
А мова йшла про людей,
про маленьких громадян
планети, які так нещадно про
важалися, а не за те, що
народилися мертвими, але
людьми! То чому ж не мож
на їх поховати поодинок
в могилах, а не в масових,
якіясь «гінекологічні» відхо
ж? Як на мене, то так ми
ще краще доведемо до пра
шової депривації, яка не
можливо існує, а не існує, а
захист людей від варварського
ствалення до себе. Особливо

Незрозуміло й те, чому не було остаточно з'ясовано, чи були факти приховування показників дитячої смертності. Серед документів справ бачив довідку ліпарія, як кваліфікували діл своїх колег з Білої Церкви як «заваарське поховання», «злочинне стаєння» до мерхтан дітей, що поставило лікарів «фактично на шлях покриття дитячої смертності». І підставою для такої думки єгоїзм, причину смерті плодів не з'ясувавши шляхом патолого-анатомічних розтинка. Чому? Адже такі діл — азбука медичної роботи.

Не дано було оцінки й «подвійних бухгалтерів» статистичних даних кародувань: несли мексиканці, ноли їх і остра-тожно вдаряючи в ресурсу-вади не врахували й «ресурси» становлення тер-мія, а тоді, коли було ясно, що-ті анімають і не «зісну-ють» загальну картину. До-ки ж ми людське життя бо-демо заносити до «ніхоси» показання плакати і до-казувати, що замислюємо. Адак, можливо, тільки тоді, коли ми знайдемо справж-ні цифри дятючі смертності й і зрозуємо, що без ді-тей не буде у нас майбут-нього, і не приматиме до-брого «хорошо» і «орєк-ти» оглядною залицювою при-цип.

Окремо слід сказати й про діл білоцерківських рухливців. Добре й архіважливо те, що вони допомогли анвіяти не моторошний факт. Але не варт зарок відносити до них, бо вони, як члн тріа було обговорювати параня пологового будівник длакатими про вбїство є нїмчу кашнх дїтей, проводити галасливий тїп, пї візників, а в дїтях, пїрї, були не просто ханї, а, ватїгї матерї. Наїшлї ж тх дїтей, що неароджїнях і немовлят, зустрічатї розбурханїстю нашого неадекватного полїтїка. Не спесуїтїтї, чї суперечок? Не спесуїтїтї, чї парократїа, а дїтям потрібне дїяїстїво з достатнього початку. Жаль, що закон нїяк не відрізняє тїх, що бездіястїе, а чїх, що вбїли чїїхось персоналу.

Володимир СКАЧКО,
спеціальний кореспондент
«Голосу України».
м. Біла Церква
Київської області.

ІДЕЇ ТА «БЕНЗИН» — НАШІ

димо, в як же робіть. На слов, коротше, мастаків вистаєє з горою, в як до діла, та майже нікого нема. Та щойно народні депутати Дніпропетровської обласної Ради, здаєсь, спростували подібний нечесний афоризм.

Ща навприкінці минулого року вони оголосили всю область зоною екологічного лиха. Запевняю, що не випадково. Тут надірвано, землі, річками тощо, відтак і людям шкоди заподіяно чимало.

Дніпропетровський депутат проекту закону республіки. «Про ста- закон території, визначеної ста- зона екологічного ліхих, кото- чим збирають найбільш чистим часом подати на розгляд колегі- А Автор проекту поправок сумісно, професійно. Заува- чачи до аналізу пропозицій чучених і працівників народних господарств. Наразі, пере- дали свій проект на поправде- ній розгляд у ад-бес виникли постійні комісії обласної Ра-

Заліняється сподіватися, що проєкт закону, підготовлений у Дніпропетровську, зацікавить народних депутатів України. Зпоміж багатьох службових положень виділюю лише одне: проєкт передає на території, проголошених заповідних екологічних лісах, сіп, створює відрадування пометіть на 60 відсотків республіканській на 80 — союзний бюджет. Щоб і коштів негачно спрямовувати на відновлення наволинського середовища.

А як же інакше рятуватися від бідні?

Микола НЕЧНПОРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Дніпропетроаськ.

НЕ КУПИЛИСЬ

З solidним бартерним товарищем прибув на сесію. Локнін танківськi сiлради. Менський районi генеральний директор Чаригiвськoгo радiоприладного заводу М. Бутко. Вiдпросив вiддати три дачi. 10 гектарiв родючої землi на м. Десноу. Обiцяв 200 тiлел фонiв, цеглу, медодi слугування. Та депутати не купились. Можливо, чакують вигiднiших пропозицiй. Замiнi вiддi в цiнi.

НАЙВАЖЛИВІШЕ З МИСТЕЦТВ

Голова Городнянської районної Д. Дорошок запросив на рівнянні місцевих підприємств установ та організацій переглянути кінострічку місцевих авторів про санітарний стан міста. Побачене настільки врагло глядачів, що невдовзі з'явився з них городнянці побачили з граблями в руках. Вирішення: мабуть, сюди їде невірний секретар. А сміх у місті тапору таке ж дефіцитне як і селюк фільми.

Сергій ПАВЛЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».
Чернігівська область.

